

vanvittige tanker. Det er bl.a. det, rigspolitiets handlingsplan handler om.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 2501

7) Til undervisningsministeren af:

Søren Krarup (DF):

»Vil ministeren, idet der fra hele landet meldes om gymnasielærere, der bukker under for stress og pres på grund af gymnasiereformen, oplyse, om han har en statistisk oversigt over disse belastninger og sygdomstilfælde?«

Søren Krarup (DF):

Jeg spørger dels af oprigtig nysgerrighed, dels også af dyb uro ved det, jeg hører. Forholdet er nemlig, at jeg meget ofte får henvendelser fra bekendte, fra folk ansat i gymnasieskolen, som tit med bestyrtelse fortæller om de forhold, de lever under.

Ældre lærere, dvs. nogle, der er yngre end jeg, siger: Vi holder op, vi kan overhovedet ikke arbejde under den nye gymnasiereform, der er kommet. Men de fortæller også, at der er mange unge lærere, yngre lærere, som bryder sammen på grund af pres og stress. Det vil altså sige, at de må sygemelde sig permanent, fordi den arbejdsform, som den nye gymnasiereform lægger op til, er uholdbar.

Jeg vil stille ministeren et spørgsmål. Den lærer, jeg sidst talte med, mente, at det måtte dreje sig om 300-400 gymnasielærere, der simpelt hen trækker sig ud af skudlinjen, fordi de ikke kan holde til det. Har ministeren nogen tal for, hvor mange der er, om man så må sige, kvæstede af den gymnasiereform?

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg hører naturligvis det samme, og jeg læser det i dagbladet Information og andre steder. Jeg mener ikke, det er min opgave at afvise det pure, jeg mener, det er min opgave at dykke ned i det og se, hvad der er rigtigt, og hvad der er forkert i den diskussion.

Betegnelsen administrative opgaver bruges meget bredt i den debat. Man siger, at man har for lidt tid til undervisning, fordi man skal administrere, men meget af det, man kalder administration er jo altså en del af forberedelsen, en del af samarbejdet med kolleger osv. Så der skal spises brød til. Men det skal også tages alvorligt.

Vi skal se efter, om der er noget i regelsættet, som er uhensigtsmæssigt, og vi skal se efter, om der er noget i skolernes tilrettelæggelse af arbejdet, som er uhensigtsmæssigt. Det kan også være, at der er nogle lærere, der arbejder uhensigtsmæssigt. Eksempelvis er der noget, der tyder på, at de it-systemer, der er udviklet til støtte ved planlægningen af undervisningen og til dokumentation af, hvad der foregår i undervisningen, på nogle skoler bruges uhensigtsmæssigt.

Ministeriet har sidste efterår foranlediget udarbejdet en ekstern konsulentundersøgelse af gymnasiereformens administrative arbejde. Den vil udkomme sidst i marts. Yderligere er der nedsat en dialoggruppe før jul, hvor et par medarbejdere fra ministeriets gymnasieafdeling mødes med Gymnasieskolernes Lærerforening og Rektorforeningen, for at de i fællesskab kan se på mulige årsager til problemet.

Kl. 14.05

Søren Krarup (DF):

Jeg bemærkede, at ministeren hyppigt vendte tilbage til udtrykket uhensigtsmæssigt. Jeg forstår til fulde, at ministeren har en anden funktion, end jeg har; jeg står som kritiker, og ministeren står som den, der skal forsvare. Men jeg vil godt spørge ministeren, og jeg kan jo for så vidt sige, det er et samvittighedsspørgsmål, selv om jeg ikke vil være så fordringsfuld: Er det trods alt ikke selve gymnasiereformen, der er uhensigtsmæssig?

Jeg talte i går med en meget rutineret og dygtig gymnasielærer, som sagde: Det, vi står over for, er en ideologisk konstruktion fra Roskilde Universitetscenter, der bl.a. har bygget på tværfaglighed, det vil sige, at det enkelte fag kommer i foragt til fordel for et samarbejde. Han sagde: Vi står over for en overdreven administration, vi står over for en perspektivering osv., som umuliggør, at vi for alvor kan samle os om undervisningen, som vi er vant til. Og han sagde, at der for et år siden var mange, der forsvarede det og sagde: Det skal gå. Så sagde han: I år, nu er det sådan, at – og her citerer jeg ham ordret – alle hader reformen. Det er et stærkt ord. Det er en mand, som jeg virkelig vil sige er troværdig. Giver det ministeren anledning til nogen overvejelser?

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg har nu fået det embede at få det bedst mulige ud af reformen. Det kan godt være, at reformen skulle have set anderledes ud. Jeg har ikke